

[Ragnhild Andersen.]

Jeg gøre et par bemærkninger til de to fremsatte lovforslag. De er jo som allerede sagt et led i en stræben efter den skattereform, som finansministeren har stillet i udsigt. Efter vor opfattelse er det afgørende ved en skattereform imidlertid, at vi får ændret fordelingen af skattetrykket, så vi opnår lettelse for indtægter op til 20 000 kr. Det må være hovedpunktet i en skattereform, at den giver lettelse for den store kategori af borgere i vort samfund, som betaler under de 20 000 kr.; det er man hidtil gået uden om i skattelovgivningen. Man har klippet lidt frynser hist og har klippet lidt frynser her, ændret det lidt for de gamle og invaliderne og hævet bundgrænsen, men ellers har man givet de fleste lettelse til gunst for de bedst stillede i samfundet. Jeg tænker her på udvidelsen af skattefrihed for opsparing, de forbedrede afskrivningsregler, der så udpræget er til gunst for de bedst stillede, og de skattefri investeringsfunds, om hvilke man kan sige det samme. Men det, der skal huskes, når talen er om en skattereform, er, at skatten hviler tungt på lønarbejderne, og at der er brug for skattelettelse her for indkomsterne hos den store gruppe af jævne mennesker i vort samfund.

Med de lovforslag, vi behandler nu, får man altså en selskabsbeskatning, som går ind for, at skatten bliver stående fast på det samme. Men ser man på udviklingen af de personlige skatter og selskabsskatterne, kan man se, at i løbet af de sidste 10 år er de personlige skatter steget fra 183 mill. kr. i 1938-39 til nu at være 2 050 mill. kr., selskabsskatterne derimod er kun steget fra 63 mill. kr. til 363 mill. kr., og det vil sige, at de personlige skatter er steget 11 gange, selskabsskatterne kun knap 6 gange.

Den kommunistiske gruppe kan ikke være tilfreds med denne udvikling. Vi finder, at skatternes størrelse slet ikke er tilfredsstillende. Vi finder, at den må højere op for dem, der har udbytte af andres arbejde, som det jo er tilfældet for selskabernes vedkommende. Når man her taler om, at hensynet til konkurrenceevnen og til investeringerne gør det nødvendigt at lette skatterne, kan vi ikke se, det slår til, eller rettere sagt, de tal, der ligger i det materiale,

der er stillet til rådighed her, viser, at i Sverige og Norge har man en højere beskatning af selskaberne, end vi har i vort land. Alligevel er det muligt såvel for svenskerne som for nordmændene både at investere og at konkurrere. Denne påstand holder altså ikke.

Min gruppe er aldeles heller ikke tilfreds med de i forslaget indeholdte skattefradragsregler. De er udpræget til gunst for selskaberne. Det er lempelser, som vi må vende os imod. Der er også i forslaget bestemmelser vedrørende beskatningen af andelsselskaber og kooperative sammenslutninger. Den kommunistiske gruppe har den principielle opfattelse, at Kooperationen ikke bør beskattes. Der er her tale om almennyttige formål, om en fælles opsparing, som ikke bør beskattes. Efter vor opfattelse har man altså i disse to lovforslag slet ikke fundet frem til den rigtige løsning. Aktieselskaberne må af med betydeligt mere i skat, det er vor mening, og de skal ikke, som her foreslås, have indrømmelser, der bevirker, at de slipper endnu billigere i skat.

Vi har ikke noget imod tekniske forbedringer, men det kan ikke være rimeligt, når vi nu skal til at ændre lovene i teknisk henseende, at det sa skål betyde, at man giver selskaberne lettelse; de er i forvejen blevet alt for lemfældigt behandlet igennem årene.

Finansministeren (Kampmann): Når man har deltaget i folketingets møder fra klokken 9 i morges til nu med visse pauser, kan man godt sidde og få den tanke, at der er en enkelt sats, vi har glemt i vort toldlovsforslag, nemlig told på ord. Nogle kunne måske synes, at det var lidt hårdt, men da tanker som bekendt er toldfri, gjorde det måske ikke så meget.

Jeg takker i øvrigt for de mange smukke ord, der er faldet om lovforslaget og om den forenkling, det indeholder. Når jeg gør dette, er det, fordi jeg gerne vil lade takken gå videre til de embedsmænd i skattedepartementet, der igennem mange måneder og før dem også andre embedsmænd igennem flere år har arbejdet for at nå frem til en reform på dette område. Jeg har også forstået, at de fleste ordførere er enige i, at det virkelig er en, omend partiel, skattereform.